

Δικαιοσύνη ξένου δὲν προσμένουμε
 Κ' ἐκδίησι ἀπ' ἄλλου δὲν καρτεροῦμε,
 Μονάχοι μας τὸ αἷμα ποῦ μᾶς ἤπιατε,
 Χίλιες φορὲς καὶ μῆϊς θὰ σᾶς τὸ πιοῦμε.

Παλληκαρήσια, ἀντρώγια, ὄχι ἄτιμα,
 Ὅχι παιδιὰ, γυναιῖκες, γέρονς, ὄχι
 Ὅσ' ἐ λίκους, σὲ θρασύμια ἀγριοτσάκαλι
 Τὸ χέρι μας θὰ πέση μὲ τὸ βρόχι.

Ὁργὴ Θεοῦ λαμπάδιασε καὶ φούντωσε
 Θεοῦ Δικαιοσύνη, καὶ προφτάνει,
 Μετανοιωμένους ὄλους κ' ἀμετανιωτους
 Θὰ σᾶς ρουφήξῃ πύρρο ποτάμι.

Σ. ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ

Ι Δ Ε Ω Δ Ε Σ

Γοργὰ ὅταν περιστέρια ὅστα ἐπουράνια
 χρυσόφτερα πετάξῃ ἀγγελούδια,
 —ἀγνοῖ μου πόθοι—πλέξῃτε στεφάνια
 μ' ἀνθούς, μ' ἀκτίνες, μ' ὄμορφα τραγοῦδια·

Καὶ τῆς παρθένας θαυμαστὴ κορώνια
 φορέσετε ὅστ' ἀτίμητο κεφάλι
 καὶ μέσ' ὅτου Παραδείσου τὸν ἀνθῶνα
 χορεύετε καὶ φάλλετε τὰ κάλλη.

Τὸν κόσμον τὸ γλυκὸ τραγοῦδι ἄς ράνῃ
 ὅστα πέρατα τοῦ Ἀπείρου ἄς ἀντηχήσῃ
 κ' ἀθάνατο τὸν χρόνον ἄς περάσῃ.

Καὶ τὸ χρυσὸ τῆς παρθένιας στεφάνι
 περιλαμπρον ἄς ἀκτινοβολήσῃ
 κ' ὡς Ἴρις ἄς κυκλώσῃ ὅλη τὴν πλάσῃ.

(Π ἄ ρ ο ι)
 1900

ΑΓΓ. ΜΑΚΡΗΣ